

men at det tillige erkjendes, at den Forhandling, som her har fundet Sted, giver Ministeren Opmuntring til, dersom det skulde vise sig, at Elevantallet vedvarende kommer til at overstige 60, at forelægge et Forslag paa en Til-lægsbevilling til Efteraaret om at votere den nødvendige Sum for at betale for det Antal, som overstiger de 60. Jeg skal derfor tillade mig at tilraade Thinget at stemme mod det Forslag, som det ærebe Medlem har stillet, idet vi forbeholde os paa den anførte Maade at udjævne det Misforhold, der mulig her kunde indtræde.

Frolund: Den ærebe Ordfører er ikke inde i denne Sag, men han har jo ogsaa saa Meget at sætte sig ind i, at det nok kunde hænde, at han tager en saadan enkelt Ting lidt overfladist, som han her har gjort . . .

Formanden: Jeg troer dog ikke, det er rigtigt at sigte en Ordfører for at tage en Sag overfladist. (Frolund: Hvad behager!) Jeg troer dog det ærebe Medlem gaaer for vidt, naar han sigter Ordføreren for Overfladisthed.

Frolund: Den ærebe Ordfører siger det selv . . .

Formanden: Han har dog vist ikke indrømmet det, og det ærebe Medlem er vist ikke besejret til at paastaae dette.

Frolund: Forholdet er slet ikke en Følge af nogen Contract. Der blev ifjor sluttet en Contract, men da var der slet ikke Tale om det, her foreligger, hvorimod der var en ældre Sædvane mellem Ministeriet og Hr. Keller, som man søgte at faae forandret i Begyndelsen af Aaret. Efter de statistiske Oplysninger, man havde, troede man, at der ikke vilde komme synderligt over 30 Elever — der var ikke Tale om 60 —, og for disse 30 Elever havde man faaet 1800 Rbd. med Undtagelse af, at man senere tog 10 Rbd. fra for hver til Pleiepenge, men da den nye Ordning var truffen, viste det sig, at der ikke alene kom 2 — 3 men nogle og 30 Børn over det bestemte Antal, saaledes at det omsider gik op for Ministeriet, at det

dog var ubilligt at kaste en Byrde over paa Hr. Keller, som Statskassen burde bære. Man søgte da at ordne dette Forhold, og det er paa Grund heraf, at den høitærebe Minister har stillet Forslaget om en Bevilling af 600 Rbd. Om den ærebe Ordfører kan forstaae, hvorledes de 600 Rbd. skulle anvendes, veed jeg ikke, men dersom han forstaaer det, maa han ogsaa kunne forstaae, hvorledes de 1200 Rbd. skulle anvendes, thi det er kun Tallet, jeg har foreslaaet forandret, men igrødt foreligger Forslaget med den samme Bestemmelse som den tidligere Sum. Der er jo navnlig i Finantsloven saa mange Ting, hvorpaa vi saaledes gaae ind — om jeg maa bruge det Udtryk — paa Tro og Love, og en saadan Sædvane eksisterer ogsaa mellem Ministeriet og Hr. Keller. Det, jeg forlanger, er altsaa blot, at der paa samme Maade, hvorpaa vi hidtil have beregnet en vis Sum Penge for hvert Barn, skal ogsaa nu gives en vis Sum Penge for hvert Barn, altsaa 40 Rbd. istedetfor 20 Rbd.; saaledes stillet Sagen sig. Det er godt at holde sig til Principer, men undertiden kunne vi slaae baade os selv og Andre ihjel med dem. Det er ganske klart, at naar man seer, det er godt at følge Principer, bør man gjøre det, men det kan være den største Uretfærdighed, saaledes som naar man her, fordi Ministeriet har loffet Hr. Keller ind paa en Overenskomst, vil forlange, at han skal blive ødelagt derved. Det er en daarlige Fremgangsmaade.

Formanden: Jeg antager, at det ærebe Medlem ved det af ham brugte Udtryk, at Ministeriet har loffet Noget til at gaae ind paa en Overenskomst, ikke har villet sige noget Fornærmeligt mod Ministeriet.

Frolund: Det har ikke været min Hensigt at fornærme Ministeriet, jeg kunde kun ikke finde noget andet Udtryk i Diebliffet.

Formanden: Saa maa jeg bemærke, at Udtrykket er uheldig valgt.

Finantsministeren: Jeg finder mig foranlediget til at tage Ordet netop for at tilbagevise denne Øtring, thi det er ikke første